

Саво В. Микић
УДРУЖЕЊЕ ДУРМИТОРАЦА
1939-1941.
1993-2013.

Саво Микић

УДРУЖЕЊЕ ДУРМИТОРАЦА

Издавач

Удружење Дурмитораца

За издавача

Милош Пилетић, заступник Удружења

Технички уредник

Саво Микић

Компјутерска обрада

Светлана Ђурђевић

Лектор

Соња Јеврић

Фотографије: Бранислав Стругар, Игор Шунтић, Маја Ђурић,

Милан Ђаков, Милета Мирчетић, Михаило Крунић и Саво Микић

Прелом

Предраг Петровић

Штампа

Службени гласник, Београд

Тираж 500

Саво Микић

УДРУЖЕЊЕ ДУРМИТОРАЦА

Београд, 2014.

Мост на Ђурђевића Тари

Црно језеро

ПОСТОЈБИНА

Дробњак, Језера, Ускоци и Шаранци на истоку, Пива на западу, између – високи Дурмитор.

Сплетом од 48 врхова виших од 2.000 метара уздиже се у небеса.

Окићен са 19 глечерских језера, што су као бисери просути по најинтересантнијој флори на Балкану и одјевен Националним парком из свјетске баштине, вјечно дурмира између два најживописнија кањона, од којих је један највећи и најљепши у Европи, са мостом на 150 метара изнад тока ријеке и други са језером од кристално чистих капи, преграђеним џиновском браном високом 220 метара.

У подножју га окружује 160 насеља, административно подијељена у три општине: Жабљак, Плужине и Шавник, у којима живи око 10.000 становника.

Дурмиторски крај има старе и чувене манастире и друге бројне културно-историјске споменике.

Дао је велике жртве, јунаке и хероје у минулим ратовима и борбама против страних завојевача.

Постојбина је Вукових и Цвијићевих предака и колијевка многих знаменитих Пивљана, Дробњака, Ускока и Шаранаца.

Дурмиторци имају своје удружење у Београду. Када и због чега су га основали и како су у минулим годинама своје програмске циљеве остваривали, говори ова књига.

Аутор

Пивско језеро

УВОД

Прије Другог свјетског рата читаво дурмиторско подручје административно је припадало Шавничком срезу са сједиштем у Шавнику. Општине из Пиве, Дробњака, Ускока, Језера и Шаранаца биле су у саставу Шавничког среза.

Међу Дурмиторцима из Шавничког среза који су у то вријеме живјели у Београду, било је врло истакнутих личности - политичара, народних посланика, универзитетских професора, високих државних чиновника и око 200 студената.

Да би организовано помагали свом родном крају који је био један од најнеразвијенијих крајева у Краљевини Југославији, Дурмиторци су у Београду основали своје удружење под називом „Удружење Дурмитораца у Београду“.

Крајем 1939. године, 24. децембра, у ресторану „Атина“ одржана је Оснивачка скупштина на којој су донета Правила Удружења, која су до данас сачувана.

За првог предсједника Удружења Дурмитораца у Београду изабран је Миле Микић, дипломирани правник из Ускока, за потпредсједника Војин Шибалић, правник из Жабљака, а за секретара Михаило Шћекић из Берана.

Циљеви Удружења били су: економско, социјално и просвјетно уздизање дурмиторског краја и међусобно помагање и запошљавање људи из дурмиторског краја.

У априлу 1941. године, по избијању Другог свјетског рата, Удружење је престало са радом. Обновљено је после 54 године. Његово поновно оснивање иницирао је Саво Микић из Ускока. Оснивачка скупштина одржана је 16. априла 1993. године у „Сава центру“ у Београду. За предсједника Удружења изабран је проф. др Шћепан Ушћумлић.

Циљеви Удружења су: очување и сјећање Дурмитораца на своје поријекло и његовање вриједности културног и историјског наслеђа и добрих обичаја из живота народа дурмиторског краја и пружање помоћи развоју дурмиторског краја.